

Goede wijn

Renee nipte voorzichtig van de wijn. De handelaar keek glimlachend toe.

- Is hij lekker? vroeg Lynn.

De wijnproeverij vond plaats op het grote gazon van een chique buitenverblijf.

- Ja, zei Renee, terwijl ze het glas neerzette. Dit is een aardig, fris zurig wijntje.

Lynn keek naar het prijskaartje, dat in een houder voor de fles stond.

- Mevrouw heeft er verstand van, zei de handelaar.

- En als ik nou eens, zei Lynn, dit prijskaartje bij een goedkope wijn neerzet?

Renee keek haar vriendin waarschuwend aan.

- O, maar het verschil proef je echt wel, zei de man. Dit is een van de betere wijnen.

- Mag ik ook eens? vroeg Lynn.

Ze kreeg een vol glas aangeboden, rook even aan de wijn en dronk toen het glas leeg.

- Zo, zei ze, die is binnen.

- Lynn, je bent af en toe toch werkelijk...

- Ik had dorst, zei Lynn verontschuldigend.

- Een prima dorstlesser, zei de handelaar. Bij drie of meer flessen krijgt u dertig procent korting.

- Toch, zei Lynn, ik vind die goedkope lekkerder. Deze is mij iets te zurig.

- Dat is, mijn beste vriendin, omdat je er geen verstand van hebt.

- Bedoelt u soms, zei de man, de Chateau de Canard in kraam vier?

Lynn keek de kramen langs, die in een lange rij voor een fraai geknipte heg stonden.

- Ik geloof van wel, zei ze.

De handelaar knikte begrijpend.

- Daar trappen wel meer mensen in. Komt zo uit een grote tank.

- Dat komen ze toch allemaal, tegenwoordig? zei Lynn.

- In deze tank zijn allerlei goedkope wijnen door elkaar gemengd.

- Waarom, vroeg Renee, dacht u dat zij die wijn bedoelde?

Hij reageerde niet meteen, maar zette eerst een fles goed.

- Tja, zei hij, ik wil u niet beledigen... maar vrouwen hebben de wijn graag zoet.

- Bruin bier met suiker, dat is ook lekker, zei Lynn opgewekt.

- Ziet u? Dat bedoel ik.

- Dus... zei Renee.

- Die goedkope wijn, daarvan is niet alle suiker omgezet in alcohol. Hij wordt dan zoeter.

- Aha, zei Lynn. Het is dus in feite onrijpe wijn!

- Dat is best mogelijk. Maar er kan ook suiker aan toegevoegd zijn.

Renee keek naar de fles waarvan zij een bodempje had mogen proeven.

- Maar, vroeg ze, waarom vind ik deze dan lekker? Die is toch rijp?

- O zeker, zei de handelaar, meer dan rijp. Nee, dit is gewoon een goede wijn.

- En omdat ze er verstand van heeft, zei Lynn.

- Dat speelt zeker een rol, zei de man. Uw zus heeft er verstand van.

De twee vriendinnen schoten in de lach.

- Wij zijn geen zussen, zei Renee, maar vriendinnen.

- Pardon, neemt u mij niet kwalijk. Ik dacht... omdat u allebei nogal lang bent.

- Dat is toeval, zei Renee.

- Ja, zei Lynn. Bovendien, zij is een halve centimeter kleiner dan ik.

- Ik had het niet gezien, zei de man.

- Omdat ze smokkelt, zei Lynn. Die hakken van haar...

- Laten we eerst nog een paar andere wijnen proeven, zei Renee, voor we persoonlijk worden.

Lynn vond het best. Ze bedankten de handelaar en liepen verder langs de kramen.

Even later zaten ze aan een tafeltje bij de vijver. Een smetteloos wit kleedje bedekte het gietijzeren

blad.

- Wat een bombarie, zei Lynn, terwijl ze naar de vijver keek.

Renee zag niets bijzonders.

- Wat is er mis mee? vroeg ze.

- Om bij een chique landhuis te gaan liggen. Ik ken vijvers, die zijn volmaakt tevreden met een eenvoudige omgeving.

- Dat zijn kleine vijvers, zei Renee. Die moeten nog groeien. Maar eenmaal groot, willen ze allemaal hier liggen.

- Kapsones, zei Lynn. Lui die eenvoudig beginnen weten ze zich vaak geen houding te geven als ze iets bereiken.

- Hoe bedoel je?

- Popartiesten, bijvoorbeeld. Eenvoudige lui die een gitaar vast kunnen houden, maar als ze succes krijgen...

- Je hebt het over artiesten, zei Renee. Dan hoort het er een beetje bij.

- Welnee, zei Lynn. Arme lieden die per ongeluk veel geld in handen krijgen. Dat gaat meestal mis.

- Ze worden er soms wel toe aangezet. Men verwacht het van ze.

- Is dat een reden? vroeg Lynn. Ga jij drugs gebruiken omdat anderen dat van je verwachten?

- Nee, natuurlijk niet. Maar het kan ook de spanning zijn.

- Andere vraag dan, zei Lynn. Ga jij drugs gebruiken omdat je last hebt van spanningen?

Renee keek om zich heen en wenkte de ober.

- Ik heb dorst, zei ze.

- Ik heb net een glas wijn op, zei Lynn.

- Misschien maken wij geen grove misstappen, omdat we burgerlijk zijn.

- Dat zijn we, en we zijn er trots op.

- Mee eens, zei Renee. Burgerlijk wil zeggen dat je waarde hecht aan fatsoen, aan structuur.

- En aan goede wijnen, zei Lynn. Ze pakte een kleine menukaart op.

- Daar komt de ober.

De ober, een wat oudere man, vroeg waarmee hij de dames van dienst kon zijn.

- Doet u mij maar een clubsandwich, zei Renee.

- Mij ook, zei Lynn, maar zonder komkommer.

- Twee clubsandwiches, eentje zonder komkommer. U wilt er iets bij drinken?

- Wijn, toch? vroeg Renee aan Lynn.

- Welja, laten we in stijl blijven.

- We hebben een uitstekende landwijn, stelde de ober voor.

- Twee landerige wijnen, zei Lynn.

De ober boog even het hoofd en haastte zich toen naar de keuken.

- Keurige bediening, zei Lynn

- Stijl hebben ze hier wel. Ik denk dat het oud geld is.

- Ze kunnen zich in ieder geval die vijver veroorloven, zei Lynn.

Renee glimlachte en leunde achterover. Lynn volgde haar voorbeeld.

- Alstublieft, zei de ober en hij plaatste de borden voorzichtig op het tafeltje.

- Kijk eens aan, zei Renee.

- En, zei de ober, terwijl hij de glazen neerzette, tweemaal een uitstekende wijn.

- Heerlijk, zei Lynn.

- Eet u smakelijk.

- Dank u, zei Renee.

De ober liep naar een aanpalend tafeltje.

- Nou, vriendin, zei Renee, die haar glas oppakte, op onze gezondheid!

Lynn had net een hap genomen van de sandwich. Ze kauwde ijverig het brood weg en nam ook haar glas op.

- Op onze gezondheid, zei ze. En op burgerlijkheid!

De vriendinnen namen een slok, zetten het glas neer en keken elkaar aan.

- Dit is toch... zei Renee.

Ze namen hun glas weer op. Renee proefde voorzichtig, Lynn klokte meer naar binnen.

- Zoet, zei Lynn. Lekker.

- Wel verdulleme, het is een Canard.

- Een uitstekende landwijn.

- Dat had ik nooit verwacht, zei Renee.

- Het is zelden wat het lijkt, zei Lynn. Oud geld, me neus.

- Oplichters, dat zijn het. Wat kost de wijn?

Lynn keek op de menukaart.

- Een enkel glas landwijn kost net zoveel als een hele fles bij de kraam.

- Zijn ze nou helemaal?! riep Renee verontwaardigd uit.

- Je betaalt ook voor de entourage. De ober, de vijver, de huur van het landhuis.

- Volgens mij is die ober ook gehuurd.

- Vast wel, zei Lynn. Doordeweeks staat hij in een patatkraam.

- Wat een zwendel, zei Renee teleurgesteld.

Ze aten hun clubsandwich op, maar Renee liet haar wijn staan. Enige tijd later zei Lynn:

- Zo, buikje is weer gevuld. Mag ik jouw wijn?

- Neem maar. De clubsandwich smaakte overigens goed.

- Het is gewoon een aangeklede boterham, maar hij ging er vlot in.

Lynn dronk ook dit glas leeg. Renee veegde haar mond af met een servet.

- Veel was het niet. Wel gezond, met al die groenten.

- Dat vond ik wat minder, zei Lynn. Maar goed, wat doen we nu?

Ze keken naar de kramen met wijn, waar het inmiddels drukker begon te worden.

- In ieder geval, zei Renee, gaan we hier weg.

- Wil je niet een fles van die dure wijn kopen?

- Absoluut niet. Ik vertrouw hier niemand meer.

Dat leek Lynn een gezonde houding. Ze wenkte de ober.

- We kunnen in de omgeving wat gaan toeren, zei Renee. Het landschap is wel aardig.

- Een eerlijk landschap, zei Lynn. Bomen die blijven staan op de plek waar ze geboren zijn.

- Een eenvoudig dorpje, een kleine kerk.

- Vriendelijke boeren.

- Als het maar echt is, zei Renee.

- Geen snobs, geen omhooggevallen patatbakker.

- U wilde afrekenen? vroeg de ober.

- Jazeker, zei Renee.

- Heeft het gesmaakt?

- De boterham wel, zei Renee, maar de wijn niet.

- O, zei de ober, dat spijt me.

- Waarom, vroeg Lynn, schenken jullie eigenlijk zo'n simpel wijntje?

- Excuseer, zei hij, maar deze wijn heeft gisteren de prix gekregen voor beste nieuwkomer.

- Beste nieuwkomer?! zei Renee verbaasd.

- Jazeker. Hij komt van een landgoed dat sinds kort weer wijn maakt volgens een oude methode.

- Hij is niet gezoet met suiker? vroeg Lynn.

- Maar mevrouw, zei de ober, die geschrokken een hand tegen zijn borst hield, dan zouden wij hem niet accepteren.

- Hij is wel zoet, hield Lynn vol.

- Dat is het gevolg van de methode die men gebruikt. U proeft een origineel, oud recept.

- Er schiet me opeens iets te binnen, zei Renee. In vroegere tijden waren dergelijke wijnen inderdaad zoeter.

Lynn keek haar verwijtend aan.

- En dat zeg je nu?

- Dat komt door die handelaar. Volgens hem zou het een slechte wijn zijn.
- Absoluut niet, zei de ober. Dit is een uitstekende wijn.
- Ik vind hem lekker, zei Lynn. Maar ik hou van zoete drankjes.

Renee schudde nee en rekende af met de ober. Hij zocht naar wisselgeld.

- Wil je misschien een fles van die goedkope wijn kopen? vroeg Lynn olijk.

Ze schudde weer nee.

- Of toch de dure van je favoriete handelaar in kraam dertien?

De ober gaf Renee het wisselgeld en keek toen naar de kraam.

- Die meneer is geen handelaar, zei hij.
- Kent u hem? vroeg Renee nieuwsgierig.
- Nee, dat niet, zei de ober, maar hij is geen handelaar.
- Nee? zei Lynn nieuwsgierig. Wat dan wel?
- Naar wat ik gehoord heb, zei de ober, is hij een vriend des huizes.
- Die in wijn handelt? vroeg Renee.
- Ik geloof dat hij zijn wijnkelder aan het opschoonen is.

Lynn vroeg met een onnozel gezicht:

- Goh, waarom zou hij nou van zijn wijn af willen?

Renee keek narrig voor zich uit en zei:

- Omdat wijn die te lang bewaard wordt, zuur gaat smaken.
- Dat zal het zijn, zei de ober. Ik wens u nog een aangename middag, dames.
- Dank u, zei Lynn. Ik hoop dat uw wens uitkomt.

De ober verwijderde zich. Lynn keek Renee aan. Die zei:

- Ik vermoord hem.

Lynn begon te lachen.

- Kom, vriendin, zei ze terwijl ze opstond, we smeren hem.
- Ja, weg uit dit hol van verderf, zei Renee. Ze stond ook op.
- Als je oud geld al niet meer kunt vertrouwen, zei Lynn.
- Ik ben zwaar, zwaar teleurgesteld.
- We gaan op zoek naar een eenvoudige herberg.
- Doen we, zei Renee, terwijl ze naar het smeedijzeren hek van de tuin liepen.
- In een eenvoudige omgeving.

Renee stak waarschuwend een wijsvinger op.

- Waar ze een heel klein vijvertje hebben.
- En een tuinkabouter, zei Lynn.
- Een plastic regenton.
- Klompen aan de gevel!
- Geraniums voor het raam.
- Sanseveria's!

De ober waren zij echter dankbaar. Het werd inderdaad nog een aangename middag voor de dames.